

A J U N T A M E N T

d'ARENYS DE MUNT

Que el Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària de data 14/04/2016, primera convocatòria, ha pres, amb els vots favorables dels grups municipals PSC, CUP i GRUP MIXT, l'abstenció dels grups ERC, CIU i PP, i a proposta del grup municipal PSC, el següent acord, a reserva de l'aprovació definitiva de l'acta, el qual es transcriu a continuació:

“MOCIÓ DEL GRUP PSC PER A LA RETIRADA DE L'ORDRE DE COPAGAMENT CONFISCATORI PER A LES PERSONES AMB DISCAPACITAT.

La Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les Persones en Situació de Dependència (LAPAD), va fixar les bases per al desenvolupament a tot el territori espanyol de l'atenció a les persones en situació de dependència i va establir un dret subjectiu en l'àmbit de l'atenció social. Aquesta llei va significar un abans i un després en relació a les persones amb manca d'autonomia o dependència, ja que garanteix el dret a rebre unes prestacions adequades a les seves necessitats.

El model de finançament de l'atenció a la dependència és un model mixt en què es combina el finançament públic i el finançament privat. Hi intervenen tres parts: l'administració central, l'administració autonòmica i el beneficiari. La proporció entre el que paga l'usuari i el que paga l'administració està en funció de la capacitat econòmica del beneficiari, l'anomenat Copagament. No obstant això, la Llei fa esment a un principi bàsic que diu que ningú quedarà exclòs de rebre la prestació que necessiti per falta de capacitat econòmica.

En l'àmbit territorial de Catalunya, la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de Serveis Socials, va establir que l'accés als serveis socials es regiria pel principi de la universalitat, on els poders públics haurien de garantir a tothom l'accés als serveis socials i llur ús efectiu en condicions d'igualtat, equitat i justícia redistributiva. No obstant això, la llei també contemplava que aquest principi no exclouïa, però, que l'accés es pogués condicionar al fet que els usuaris complissin determinats requisits i paguessin una contraprestació econòmica per assegurar la coresponsabilitat entre els usuaris i les administracions públiques i la sostenibilitat del sistema.

En aquest context, els criteris de valoració per determinar la capacitat econòmica de la persona beneficiària de les prestacions venien determinats per les Ordres ASC/432/2007 i ASC/433/2007, que fixaven com a criteri exclusiu per determinar la capacitat econòmica els ingressos derivats de la renda personal de la persona beneficiària, exclouent d'aquesta manera els guanys o les pèrdues patrimonials.

Amb l'entrada en vigor de l'Ordre BSF/130/2014, de 22 d'abril, els criteris de valoració de la capacitat econòmica de les persones beneficiàries de les prestacions de servei no gratuïtes i la participació de les persones en el seu finançament han canviat. Ara, a més dels ingressos, es contempla el patrimoni, el seu rendiment i les càrregues familiars, fet que provoca que en la gran majoria dels casos els beneficiaris d'aquest servei paguin més, amb increments del copagament de fins a un 30% i un 40%.

Donada la complicada situació per la que estan passant actualment les persones que depenen d'aquests serveis, es considera que ha estat un desencert aquest nou sistema de copagament, i que no ha estat més que una nova retallada encoberta portada a terme pel Departament de Benestar Social i Família. El nou càlcul de copagament establert per l'Ordre BSF/130/2014 ha provocat als usuaris d'aquests serveis una baixada dràstica dels recursos econòmics per poder fer front a les despeses del dia a dia, ha suposat una pressió econòmica per a les rendes mitjanes-baixes i ha fet que els diners de butxaca garantits siguin insuficients per poder satisfer un conjunt de despeses personals necessàries i no cobertes per cap altre sistema de protecció social.

A J U N T A M E N T

d'ARENYS DE MUNT

Resulta especialment discriminatori en el cas de persones amb discapacitat que no es tinguin en compte el greuge econòmic que suporten en relació a la resta de la ciutadania. En definitiva, no té sentit que les persones usuàries d'aquests serveis es vegin desproveïdes de la major part dels seus ingressos pel fet de poder rebre un servei que li facilitarà l'autonomia si després no podran comptar amb els recursos suficients per gaudir d'aquesta autonomia.

Diverses entitats representatives dels col·lectius de persones amb discapacitat han posat de relleu la dramàtica situació de centenars de persones que, després d'aplicar la nova ordre de copagament, tenen una disponibilitat de diners de butxaca, en molts dels casos, inferiors als 100€ mensuals, fet que atempta a la igualtat d'oportunitats, la seva socialització i integració social, i els condemna a una situació de pobresa crònica. Tanmateix, el sector de la discapacitat a Catalunya no demana la gratuïtat dels serveis sinó un copagament just i equitatiu.

Recentment, altres governs com els de la Comunitat Valenciana o les Illes Balears han portat a terme la revisió de l'ordre de copagament, revisant els seus criteris i establint condicions més justes pel que fa als diners de "butxaca" del que poden gaudir les persones amb discapacitat un cop han fet el pagament del servei rebut per llei.

El passat 30 de març de 2016, el Parlament de Catalunya va aprovar una Proposta de Resolució a la Comissió d'Afers Socials i Famílies, on s'instà al govern de la Generalitat a derogar l'ordre de copagament BSF/130/2014. Una derogació que no ha executat el Govern de la Generalitat tot i tenir el mandat parlamentari.

Per aquest motiu, el Grup Socialista proposa:

Primer.- Instar al Govern de la Generalitat a complir amb el mandat del Parlament i derogar amb caràcter d'urgència l'actual ordre BSF/130/2014 per aprovar una nova que estableixi criteris més justos, en base a les ordres anteriors, mitjançant la participació en la seva elaboració de les entitats representants dels col·lectius afectats, que determinin la capacitat econòmica de les persones beneficiàries de les prestacions de servei no gratuïtes i de prestacions econòmiques destinades a l'atenció a la situació de dependència que estableix la cartera de Serveis Social.

Segon.- Demanar al Govern de l'Estat que acompleixi amb el finançament que la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les Persones en Situació de Dependència (LAPAD), estableix per al seu correcte desenvolupament.

Tercer.- Donar trasllat d'aquest acord a la Conselleria d'Afers Socials, Treball i Família de la Generalitat de Catalunya, a DINCAT (Discapacitat Intel·lectual a Catalunya), i al COCARMÍ (Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat)."